១៥~រឿង អាឡេវ

កាលពីព្រេងនាយ មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះអ្នកង៉េះប្រពន្ធឈ្មោះនាងង៉ោះមានកូនប្រុសម្នាក់ឈ្មោះអាឡេវ ។ កូននោះលុះធំឡើងអាយុ៧ឆ្នាំជាក្មេងមានប្រាជ្ញាដឹងថាម្ដាយឪពុកល្ងង់មិនចេះធ្វើការរកស៊ី ជាអ្នកក្រលំបាក វាក៏និយាយនឹងម្ដាយឪពុកវាថា “ម៉ែអើយ! ឪពុកអើយ! ឥឡូវនេះយើងគ្មានរបរធ្វើការរកស៊ីនឹងគេ បានជាយើងក្រ បើដូច្នេះខែវស្សាយើងធ្វើស្រែ ខែប្រាំង យើងទៅធ្វើចំការ ឯខ្ញុំទៅធ្វើស្រែជាមួយនឹងឪឯង បើយើងអត់ស្លាម្លូអង្ករម្ហូបចំណីអ្វី សឹមខ្ញុំមកយកពីផ្ទះនេះទៅស៊ី ” ។ អាឡេវនិងឪពុកម្ដាយគិតគ្នាព្រមហើយក៏រៀបប្រដាប់ប្រដាឡើងទៅធ្វើស្រែ ។ លុះទៅស្រែយូរអាឡេវនឹកចង់ស៊ីនំ ហើយវាគិតថា “បើដូច្នេះអញនឹងបញ្ឆោតម៉ែឪអញយកនំស៊ី” គិតហើយប្រាប់ឪពុកវាថា “ឪៗខ្ញុំទៅផ្ទះយកស្លាម្លូមកស៊ី ” ។ ឪពុកក៏អោយកូនទៅផ្ទះ ។ អាឡេវដើរទៅដល់កណ្ដាលផ្លូវបានឃើញវត្តលោកសង្ឃក៏ចូលទៅថ្វាយបង្គំរកលោកកោរសក់អោយ លុះកោររួចហើយក្រាបបង្គំថ្វាយលាលោកទៅលុះទៅដល់ជិតផ្ទះអាឡេវយកសំពត់ទទូរក្បាលហើយធ្វើជាយំចូលទៅក្នុងផ្ទះ ។ ឯម្ដាយឃើញកូនយំដូច្នោះក៏សួរទៅថា “ថ្វីក៏កូនយំ ? ” ។ អាឡេវធ្វើជាយំខ្លាំងឡើងថែមទៀត ។ ម្ដាយឃើញកូនរិតតែយំខ្លាំងឡើងដូច្នោះ ក៏ស្ទុះទៅឱបហើយបើកសំពត់អំពីក្បាលកូនចេញ ឃើញក្បាលកោរសក់រិតតែសង្ស័យ ហើយសួរទៀតថា “ហេតុអ្វីក៏បានជាកោរសក់ហើយយំដូច្នេះ? ” ។ អាឡេវប្រាប់ម្ដាយថា “ឪគាត់ស្លាប់ទៅហើយ ” ។ នាងង៉ោះឮកូនថាដូច្នោះ ក៏គក់ទ្រូងស្រែកខ្ទួញយំអាឡោះអាល័យរៀបរាប់ពីកាលចាប់ដៃបានគ្នាជាប្ដីប្រពន្ធរៀងរាបដរាបមក ។ អាឡេវឃើញម្ដាយយំសង្រេងសង្រៃដូច្នោះក៏អង្វរលួងលោមម្ដាយថា “អ្នកម៉ែអើយ! អ្នកកុំយំបើអ្នកចេះតែយំ តើធ្វើដូចម្ដេចនឹងបានធ្វើបុណ្យទានបញ្ជូនទៅអោយឪ” ។ នាងង៉ោះជាម្ដាយឮអាឡេវជាកូនឃាត់ មិនអោយយំហើយសួរទៅអាឡេវថា “បានរៀបបញ្ចុះខ្មោចឪឯងរួចហើយឬនៅ ? ” អាឡេវប្រាប់ម្ដាយថា “ខ្ញុំបានពឹងអ្នក

ស្រុកអោយគេជួយរៀបបញ្ចុះខ្មោចឪរួចល្អល្អិតហើយ" ។ នាងង៉ោះឮកូនថាដូច្នោះក៏ម្ចីម្នារៀបធ្វើអន្សមនំគម ចំណីចំណុក ហើយនិយាយនឹងអាឡេវថា "កូនអើយ! ឯងយកនំចំណីនេះទៅធ្វើបុណ្យអោយឪឯងចុះ អញមិនទៅទេបើអញទៅឃើញស្រែដែលឪឯងធ្វើ កន្លែងដែលឪឯងនៅ និងផ្នូរខ្មោចឪឯងនោះ ម្ដាយរិតជាកើតទុក្ខច្រើនឡើងទៀត បើដូច្នោះឯងទៅចុះ" ។ អាឡេវឮម្ដាយថាដូច្នោះក៏នឹកអរក្នុងចិត្តណាស់ ត្បិតត្រូវនឹងគំនិតខ្លួនដែលកុហកម្ដាយនោះ ហើយម្ចីម្នារៀបសង្រែករួចស្រេចក៏រែកទៅ លុះទៅដល់ពាក់កណ្ដាលផ្លូវ ដាក់អម្រែកពីលើស្មាហើយអង្គុយស៊ីនំ និងចំណីចំណុក លុះត្រាតែឆ្អែត នៅសល់ខ្លះអាឡេវរៀបទុកយកទៅផ្ញើឪវាលុះទៅដល់ជិតខ្ទមឪវាៗធ្វើជាយំទៀត ។ អ្នកង៉េះជាឪពុកឃើញកូនយំហើយសក់ទើបនឹងកោរថ្មីៗដូច្នោះក៏សួរទៅថា "កូនអើយ! ថ្វីក៏ឯងយំហើយកោរទាំងសក់ក្បាលដូច្នេះ ?" ។ អាឡេវប្រាប់ឪពុកថា "ឪអើយ! ឥឡូវនេះម៉ែគាត់ស្លាប់ទៅហើយបានជាខ្ញុំកោរសក់អស់ បងប្អូនគេរៀបធ្វើបុណ្យអោយម៉ែ បានជាមានទាំងនំ ឥឡូវនេះខ្ញុំយកមកផ្ញើឪពិសា" ។ ឯឪពុកជាមនុស្សឆោតល្ងង់ណាស់ ឮកូនប្រាប់ដូច្នោះក៏យំអាណិតប្រពន្ធហើយក៏និយាយនឹងអាឡេវថា "កូនអើយ! អំពីថ្ងៃនេះទៅឪពុកលែងទៅទន្លេទៀតហើយ" ។អាឡេវឮថាឪពុកលែងទៅស្រុកដូច្នោះក៏នឹកអរក្នុងចិត្តថាត្រូវនឹងគំនិតខ្លួនគិត ។

លុះយូរបន្តិចទៅអាឡេវនិយាយនឹងអ្នកង៉េះជាឪពុកថា "ឥឡូវនេះឪនៅតែពីរនាក់នឹងខ្ញុំដូចសព្វថ្ងៃនេះលំបាកណាស់ គ្មានអ្នកណាដណ្ដាំបាយស៊ី គ្មានអ្នកណានឹងដេរសំពត់អាវស្លៀកដណ្ដប់ បើដូច្នោះឪពុកឯងរកដណ្ដឹងប្រពន្ធយកមកគ្រាន់ដាំបាយ ដងទឹក បុកស្រូវ ទើបយើងមិនសូវនឿយហត់ដូចសព្វថ្ងៃពេក" ។ អ្នកង៉េះជាឪពុកឆ្លើយឡើងថា "ឱកូនអើយ! ម្ដាយឯងស្លាប់ទៅពុំទាន់បានមួយខែទេ ឥឡូវនេះឯងអោយឪរកប្រពន្ធទៀត កូនមិនអាណិតម៉ែឯងទេ ?" មួយទៀតឪខ្មាសគេ ក្រែងគេថាប្រពន្ធស្លាប់មិនទាន់បានប៉ុន្មានថ្ងៃ ប្ដីគិតរកប្រពន្ធថ្មី ឪខ្មាសគេណាស់មិនយកប្រពន្ធទៀតទេ" ។ អាឡេវចេះតែអង្វរឪពុកតែសព្វថ្ងៃ ។ ថ្ងៃមួយអាឡេវឃើញឪពុកមកពីស្រែនឿយហត់ណាស់ វាក៏និយាយថា "ឪអើយ! ឥឡូវនេះឪឯងនឿយណាស់ ព្រោះគ្មានប្រពន្ធនឹងជួយកំលាំង ។ មួយទៀតពាក្យបុរាណលោកថា មនុស្សគ្មានប្រពន្ធដូចឪឯងនេះបើទៅធ្វើការឯព្រៃ បាត់ការឯផ្ទះធ្វើការឯផ្ទះបាត់ការងារឯព្រៃ ធ្វើដូចម្ដេចបានប្រាក់ចាយបាយស៊ីនឹងគេ ហើយខ្លួនក៏នឿយណាស់ផង" ។ អ្នកង៉េះឮកូនអង្វរដូច្នោះក៏សួរទៅថា "បាននរណាគេទៅដណ្ដឹងប្រពន្ធអោយឪ ?" ។ អាឡេវឆ្លើយឡើងថា "ឪកុំព្រួយសឹមខ្ញុំទៅរកដណ្ដឹងជូនឪនៅចាំតែរៀបរបស់នឹងគេការចុះ" ។ អ្នកង៉េះជាឪពុកឮកូនថាដូច្នោះក៏ថា "តាមតែកូនគិតចុះ" ។ អាឡេវឮឪពុកព្រមដូច្នោះហើយ ក៏ត្រៀមខ្លួនម្ចីម្នាទៅផ្ទះនាងង៉ោះជាម្ដាយទៅបានពីរបីថ្ងៃ ទើបវានិយាយនឹងនាងង៉ោះជាម្ដាយថា "ម៉ែអើយ យើងនៅតែពីរនាក់ ខ្ញុំក៏ក្មេងមិនចេះរកស៊ីធ្វើការ ម៉ែជាស្រីហើយមេម៉ាយផងឥឡូវមានគេចង់បានម៉ែៗ យកប្ដីទៅគ្រាន់គេចិញ្ចឹមសោះអត់ឃ្លាន យើងក៏មិនសូវលំបាក" ។ ឯនាងង៉ោះឮអាឡេវជាកូនថាដូច្នោះក៏ឆ្លើយថា "កូនអើយ! ឪឯងទើបតែនឹងស្លាប់បាន ៥-៦ ថ្ងៃឥឡូវនេះកូនអោយម្ដាយយកប្ដីទៀត ដូច្នេះមិនត្រូវទេអ្នកផងគេនឹងសើចតិះដៀលនិន្ទាថា ស្រីចើកអាស ប្ដីស្លាប់ពុំទាន់បានប៉ុន្មានថ្ងៃចង់បានប្ដីទៀត" ។ អាឡេវឮម្ដាយថាដូច្នោះក៏ឆ្លើយឡើងថា "ម៉ែអើយ! បើទុកជាម៉ែខ្លាចពាក្យអ្នកផងគេនិន្ទាដូច្នោះ គេក៏មិនបានមករកចិញ្ចឹមយើងដែរ គេបានប្រាក់កាសគេមិនអោយយើងចាយទេ កាលខ្ញុំនៅស្រុកស្រែមានប្រុសម្នាក់មុខមាត់ខ្លួនប្រាណដូចខ្មោចឪហើយគាត់ស្រឡាញ់ខ្ញុំដូចជាកូន គាត់សួរខ្ញុំថាឯងមានម៉ែឪដែរទេ ? ខ្ញុំប្រាប់គាត់ថាគ្មានឪទេមានតែម៉ែ ហើយគាត់និយាយនឹងខ្ញុំថា ចង់បានម៉ែជាប្រពន្ធតើម៉ែឯងព្រមឬដូចម្ដេច?" បើម៉ែព្រមគាត់នឹងរៀបបណ្ដាប់មកចែចូវ មានអ្នកផ្លូវចៅមហាមានខាន់ស្លាក្រយាសំពះតាមច្បាប់សណ្ដាប់ប្រពៃណីពីបុរាណមក បើម៉ែមិនព្រមខ្ញុំក៏មិនដឹងដែរ តែម៉ែគិតធ្វើការរកស៊ីចុះ ។ នាងង៉ោះជាម្ដាយឮកូននិយាយអង្វរផ្ដាញ់ផ្ដាលដូច្នោះក៏ឆ្លើយតបទៅវិញថា "តាមតែកូនគិតចុះ" ។ អាឡេវឮម្ដាយថាតាមតែចិត្តដូច្នោះក៏អរណាស់ គិតថា "អញបាននំស៊ីទៀតហើយ " ហើយរៀបចំផ្ទះសំបែងរួចប្រាប់នាងង៉ោះជាម្ដាយថា "ត្បិតគេចង់រៀបការឆាប់ខ្ញុំលាម៉ែ

ទៅស្រែដើម្បីរកមាន់ទាបន្លែបង្ការ ហើយនិងប្រាប់អ្នកដែលចង់បានម៉ែជាប្រពន្ធនោះផង ដើម្បីអោយគេរករណ្តាប់រៀបការ" ។ អាឡេវក៏ម៉ឺម្នារៀបខ្លួនទៅស្រែលុះទៅដល់ហើយក៏និយាយប្រាប់អ្នកង៉េះជាឪពុកថា "ឪអើយ ! ខ្ញុំទៅរកប្រពន្ធអោយឪបានហើយ នាងនោះមុខមាត់សំជីសំដៅកំពស់កំពសំបុរសំបកដូចម៉ែបេះបិទ ឥឡូវនេះខ្ញុំអោយគាត់មកនៅលើផ្ទះយើងហើយ បើដូច្នេះឪរៀបរណ្តាប់ទៅការអោយឆាប់" ។ អ្នកង៉េះឮអាឡេវប្រាប់ថាគេអោយរៀបការជាឆាប់ដូច្នេះ ក៏ម៉ឺម្នាពឹងអ្នកស្រុកផ្ទះជិតខាងអោយជួយធ្វើនំនែកចំណីចំណុក ហើយខ្លួនគាត់ទៅរកទិញមាន់ទាបន្លែបង្ការបានសព្វគ្រប់មុខ ។ ឯអាឡេវចេះតែស៊ីនំរាល់ថ្ងៃហើយនិយាយនិងឪពុកថា "ប្រពន្ធដែលខ្ញុំដណ្តឹងអោយឪនោះ មេបាបើកអោយរៀបការតែយប់ បើមិនដូច្នោះមេបាមិនបើកអោយការទេ" ។ អ្នកង៉េះឮអាឡេវថាដូច្នោះ ហេតុតែជាមនុស្សឆោតល្ងង់តាមតែពាក្យអាឡេវបង្គាប់ក៏តាមទាំងអស់ ទើបរកវេលាទៅរៀបការអោយត្រូវតែវេលាយប់ ។ ពេលល្ងាចអ្នកង៉េះក៏ពឹងអស់បងប្អូនដែលនៅជិតខាង អោយជួយជញ្ជូនអស់បណ្តាការនាំទៅរៀបមង្គលការលុះទៅដល់កន្លែងការក៏រៀបដណ្តាំបាយស្លស្លក អ្នកខ្លះក៏រៀបផ្លែឈើចំណីចំណុកទៅជូនមេបាតាមទំនៀម ។ នាងង៉ោះពឹងអស់បងប្អូនមករៀបបណ្តាការទទួលតាមច្បាប់ ។ ឯអាឡេវគិតតែស៊ីនំអោយឆ្អែត ។ នាងង៉ោះឮមាត់អ្នកង៉េះក៏ឆ្ងល់ក្នុងចិត្តថា "មាត់និយាយនោះដូចជាសំលេងអ្នកង៉េះប្តីអញ" ។ អ្នកង៉េះឮមាត់នាងង៉ោះក៏ឆ្ងល់ក្នុងចិត្តថា "សំលេងនិយាយនោះដូចសំលេងនាងង៉ោះប្រពន្ធអញ" ។ អ្នកង៉េះសង្ស័យណាស់ ក៏ឡើងទៅលើផ្ទះឃើញនាងង៉ោះក៏ថា "នាងនេះដូចនាងង៉ោះប្រពន្ធអញ" ឯនាងង៉ោះថា "អ្នកនេះដូចជាអ្នកង៉េះប្តីអញ" អស់បងប្អូននិងអ្នកស្រុកគេថា "អ្នកង៉េះហើយថាមិនអ្នកង៉េះនាងង៉ោះហើយថាមិនមែននាងង៉ោះ" ។ លុះអ្នកង៉េះ និងនាងង៉ោះ ឃើញគ្នាជាក់មែនទែនហើយទើបដឹងថា អាឡេវវាបញ្ឆោតក៏អៀនរត់ទៅដោយខ្លួនទីទៃៗ ។ អាឡេវដឹងថាម្តាយឪពុកដឹងដូច្នោះក៏វេះពួន ព្រឹកឡើងអាឡេវរត់ទៅនៅវត្តធ្វើជាកូនសិស្សលោក ។ ឯអ្នកង៉េះនិងនាងង៉ោះក៏នៅជាប្តីប្រពន្ធនឹងគ្នាដូចដើម

ទៅ ។ អាឡេវនៅរៀនអក្សរនឹងលោកគ្រូរាជលុះនៅយូរទៅអាឡេវគិតថា "អញនឹងបញ្ឆោតលោកសង្ឃណាដែលមានប្រាក់ច្រើនយកអោយម៉ែឪអញ" ។ អាឡេវគិតដូច្នោះហើយក៏ទៅនិយាយនឹងលោកភិក្ខុកម្លោះមួយអង្គ ដែលមានប្រាក់ច្រើនថា "មានស្រីម្នាក់ស្រឡាញ់លោកគ្រូ ស្រីនោះក្រមុំល្អស្អាតណាស់" ។ លោកឮអាឡេវថាដូច្នោះក៏អរចង់បាន ហើយនិយាយនឹងអាឡេវថា "បើប្រាកដដូចឯងថាមែនអញនឹងអោយប្រាក់ឯងមួយបាត" ។ អាឡេវថា "ចាំដល់ពេលយប់ងងឹតលោកគ្រូនៅចាំកន្លែងនោះ ខ្ញុំករុណានឹងនាំស្រីនោះមក" ហើយវាលាលោកនោះចុះពីលើកុដិដើរតម្រង់ទៅផ្ទះចិនគិតទៅនិយាយបញ្ឆោតចិនទៀត លុះទៅដល់ហើយដើរចូលទៅក្នុងផ្ទះនិយាយថា "ចិកៗចង់បានស្រីក្រមុំល្អដែរឬទេ ?" ។ ចិនឆ្លើយថា "អើអញចង់បាន" ។ អាឡេវថា "បើចិកចង់បាន តើអោយប្រាក់អញប៉ុន្មាន ?" ចិនថា "អញអោយមួយបាត" ។ អាឡេវថា "តិចណាស់បើឲ្យពីរបាតនោះអញរកស្រីក្រមុំសៗល្អៗ អោយចិកឯង" ។

ចិនថា "អើ" អាឡេវថា "បើដូច្នោះចាំពេលយប់ងងឹតអញនឹងនាំមកអោយចិកឯង" ។ ហើយអាឡេវក៏ត្រឡប់ទៅវត្តវិញ លុះដល់វេលាយប់ងងឹតមើលគ្នាមិនស្គាល់វាក៏នាំលោកនោះអោយទៅអង្គុយចាំក្នុងរោងមួយស្ងាត់ ហើយវានិយាយផ្តាំលោកថា "បើខ្ញុំករុណានាំស្រីនោះមកដល់លោកយកចីពរទទូរព្រះកេសអោយជិត" ។ អាឡេវផ្តាំលោកនោះរួចហើយក៏ដើរចូលទៅក្នុងផ្ទះចិនហៅចិននោះចេញមកហើយនិយាយថា "ឥឡូវអញរកស្រីក្រមុំអោយចិកឯងបានហើយ" ។ អាឡេវវាផ្តាំចិនថា "បើចិកឯងចូលទៅដេកនឹងស្រីនោះ ត្រូវទទូរក្បាលអោយជិត" ទើបនាំចិននោះទៅទៀបរោងដែលលោកនៅចាំហើយវាខ្សឹបប្រាប់ចិនថា "ស្រីនៅក្នុងនេះហើយអោយប្រាក់មក ចិនមើលក្នុងរោងឃើញលោកអង្គុយទទូរចីពរនៅទីនោះ" គិតស្មានថាជាស្រីមែន ក៏ឲ្យប្រាក់ទៅអាឡេវ ។ អាឡេវបានប្រាក់ហើយ ក៏វេះជាប្រញាប់ត្រឡប់ទៅវត្តវិញ លុះចិននិងលោកបានជួបគ្នា ហើយចិនគិតថាលោកជាស្រី លោកក៏គិតថាចិនជាស្រី ក៏ប្រទាក់គ្នាផ្ទួល ។ ដោយលោកអត់ចង្ហាន់ល្ងាចមិនសូវមានកំលាំងក៏ដួលដេកទៅ ចិនពាល់ត្រូវស្មាសលោកក៏ដឹងថាអាឡេវកុហក ។

ទាំងលោកទាំងថិនលុះដឹងថាអាឡេវបញ្ឆោតក៏អៀនទៅកុដិទៅផ្ទះដោយខ្លួនទៅ ។អាឡេវចាំលោកឯកុដិនោះ លុះលោកមកដល់កុដិហើយវាក៏ទារប្រាក់អំពីលោកៗនោះថា“អាឡេវឯងបញ្ឆោតអញហើយ ឯងមកទារប្រាក់ពីអញទៀតអញមិនអោយឯងទេ” ។

អាឡេវថា“បើលោកមិនអោយប្រាក់ទេ ខ្ញុំករុណានឹងទៅពិតលោកគ្រូធំថាលោកទៅដេកនឹងស្រី ហើយនឹងទៅប្រាប់អស់ឧបាសកទាយកអ្នកស្រុក ក្នុងភូមិទាំងអស់ឲ្យគេដឹងទៀត បើគេដឹងហើយ គេមិនអោយបាយលោកឆាន់ទេ ហើយលោកក៏នឹងខ្មាសគេនៅវត្តជាមួយគេពុំបាន មួយទៀត បើខ្ញុំករុណាទៅប្ដឹងដល់ក្រុមសង្ឃការី មុខជាគេនឹងមកចាប់លោកយកទៅជំនុំជំរះពិចារណា តាមដំណើរដែលលោកជួលខ្ញុំករុណាឲ្យរកស្រីហើយលោកថាអោយប្រាក់ខ្ញុំករុណាមួយបាតឥឡូវនេះ លោកមានដេកនឹងស្រីហើយលោកគេចថាមិនអោយវិញ ខ្ញុំករុណាមិនលែងលោកទេ!មុខជាទៅពិតលោកគ្រូធំហើយ” ។ លោកនោះឮអាឡេវថាដូច្នោះក៏ភិតភ័យខ្លាំងណាស់យកប្រាក់មួយបាតអោយទៅអាឡេវជាប្រញាប់ ។ អាឡេវមិនព្រមទទួលយកវាថា“កាលលោកនិយាយនោះថា អោយប្រាក់មួយបាត្រដែលឆាន់បាយថ្ងៃ ។ ឥឡូវត្រូវលោកយកប្រាក់វាល់ពេញបាត្រ ទើបខ្ញុំករុណាទទួលយក បើលោកមិនរកអោយទេ នឹងទៅពិតលោកគ្រូធំថាលោកទៅដេកនឹងស្រីពីយប់មិញ លោកគ្រូធំជ្រាប ហើយនឹងចាប់លោកយកទៅវាយបណ្ដេញមិនអោយនៅក្នុងវត្ត មួយទៀត ខ្ញុំករុណានឹងទៅប្ដឹងលោកឧកញ៉ាព្រះស្ដេចជាធំ ក្នុងក្រុមសង្ឃការីអោយមកចាប់យកទៅ ពួកសង្ឃការី គេនឹងយកសំពត់បោកក្បាលលោកផ្សឹកចេញពីសង្ឃ ហើយដាក់ជាពលរាជនិមន្ត ពុំនោះសោតគេនឹងដាក់ជាពលបោចស្មៅដំរី” ។ លោកឮអាឡេវថាដូច្នេះ ក៏ភិតភ័យណាស់អង្វរថា“ចាំរកប្រាក់អោយកុំទៅពិតលោកគ្រូធំ និងកុំទៅប្ដឹងក្រុមសង្ឃការីឡើយ”ហើយខំរកប្រាក់លក់ស្បង់ចីពរផ្សែផ្សំអោយអាឡេវ ។ អាឡេវឃើញលោកលក់ស្បង់ចីពរ ផ្សែផ្សំប្រាក់អោយដូច្នេះ ក៏និយាយនឹងលោកថា“ណ្ហើយលោករកប្រាក់អោយខ្ញុំករុណា ល្មមតែ

ស្ពាយទៅផ្ទះរួចបានហើយ” ។ លោកឮអាឡេវថាដូច្នោះ ក៏មានចិត្តត្រេកអរណាស់រៀបវេចប្រាក់មួយសម្ពាយអោយអាឡេវ ហើយនិយាយអង្វរថា កុំអោយនិយាយប្រាប់គេអោយដឹង ឯងអាណិតយកតែបុណ្យទៅចុះ ។ អាឡេវថា“លោកកុំព្រួយព្រះទ័យខ្ញុំករុណាមិនប្រាប់គេទេ” ហើយទទួលយកប្រាក់ពីលោកដើរទៅផ្ទះ ។

លុះទៅដល់ផ្ទះជួបនឹងម្ដាយ អាឡេវក៏ស្រែកប្រាប់ម្ដាយថា“ម៉ែដេរថង់ៗ”នាងង៉ោះឮហើយសួរទៅថា“ដេរធ្វើអ្វី ?” ។ អាឡេវបង្ហាញប្រាក់ដែលស្ពាយ ។ នាងង៉ោះជាម្ដាយ ឃើញអាឡេវបានប្រាក់មួយសម្ពាយដូច្នេះ ក៏ស្ទុះទៅប្រាប់អ្នកង៉េះជាប្ដី ។ អ្នកង៉េះមកឃើញអាឡេវបានប្រាក់មួយសម្ពាយ ក៏បាត់ខឹងនឹងអាឡេវដែលបញ្ឆោតអំពីមុននោះអរនឹងអាឡេវទាំងម្ដាយឪពុក ហើយអ្នកង៉េះសួរទៅអាឡេវថា“កូនបានប្រាក់នេះពីណាមក កូនធ្វើដូចម្ដេចបានជាបាន ?” ។ អាឡេវប្រាប់ទៅឪវាថា“ក្រអឺសពូបើប្រាក់គ្រាន់តែបង្ហាញកេរ្ដិ៍ខ្មាសអោយអ្នកផ្សារមើលគ្រប់គ្នា ខ្លះគេអោយមួយបាត ខ្លះ ពីរបាតតែរាល់គ្នាដូច្នោះទៅ ក៏បានច្រើនហើយ បើឪចង់បានប្រាក់ច្រើនទៅបង្ហាញកេរ្ដិ៍ខ្មាសអោយអ្នកផ្សារមើលម្ដងម្នាក់ទៅ ឪយកប្រាក់មិនអស់” ។ អ្នកង៉េះជាឪពុកឮអាឡេវថាដូច្នោះហើយ ហេតុតែគាត់ជាមនុស្សឆោតល្ងង់ក៏ទៅធ្វើតាមពាក្យអាឡេវ លុះទៅផ្សារក៏ឈរនៅមាត់ទ្វារផ្ទះគេបង្ហាញកេរ្ដិ៍ខ្មាស ។ អ្នកផ្ទះឃើញដូច្នេះក៏អៀនខ្មាសបបួលគ្នាដេញវាយ ។ អ្នកង៉េះចេញពីផ្ទះមួយចូលផ្ទះមួយទៀត ហើយបង្ហាញកេរ្ដិ៍ខ្មាសគេទៀត គេដេញវាយស្ទើរតែស្លាប់ អ្នកង៉េះភ័យរត់ទៅផ្ទះ ។ ឯអាឡេវចាំមើលឪពុកកណ្ដាលផ្លូវ ឃើញឪពុករត់មកពីផ្សារ ហើញជួនជាមានជាស្ពាយទំនិញព្រៃហ្វូលប្រអប់ប្រាក់មាសជាច្រើនមកអំពីចម្ងាយ ក៏ប្រាប់ទៅអ្នកង៉េះជាឪពុកថា“ហ៊ឺឪ! អ្នកផ្សារគេតាមមកវាយឪហើយបើដូច្នេះឪរត់កាត់វាលនេះទៅទើបរួចខ្លួន” ។ អ្នកង៉េះឮកូនប្រាប់ដូច្នេះ ក៏ក្រឡេកមើលទៅឃើញមនុស្សដើរអំពីចម្ងាយមកមែន គាត់គិតស្មានថាជាអ្នកផ្សារគេតាមមកវាយទៀត ក៏ភ័យណាស់រត់តាមពាក្យអាឡេវទៅទៀត ទៅឆ្ងាយល្មមតែមើលឃើញ ។